

Kim Mejdahl: Kunst skal turde være sjovt

Portræt af Kim Richard Adler Mejdahl. Foto: Andreas Noes Brodsgaard

Kim Richard Adler Mejdahl beskriver sin performancekunst som en nervøs teenager med akne. Han sætter en dyd i at balancere tragedie med slapstick, arbejder med kroppen som både praktisk og filosofisk redskab – og så mener han, at humor ikke bare passer godt i kunsten. Den passer perfekt.

Interview

Af Lærke Kartvedt: Kim Richard Adler Mejdahl har ikke altid tænkt på sig selv som performancekunstner. I årevis har andre kaldt ham det, før han selv for alvor begyndte at nærme sig kunstformen.

“Jeg føler lidt, at det blev påduttet mig på en eller anden måde,” siger han. “På en ret skæg måde er det noget, jeg først har dyppet tæerne i inden for de sidste par år – det er meget nyt for mig. Formelt set har jeg måske kun lavet to performances.”

Det mærkelige er, fortæller han, at andre

længe har haft en klar idé om, at performance allerede var hans felt.

“Jeg har optrådt meget som Kim Kim med min musik, og der har været gange efter koncerter, hvor folk har sagt: Shit, det lød af helvede til – men hvor var det en fed performance!”

Kim Mejdahl beskriver dog ikke sin performancepraksis som mejslet i sten. Den er stadig ny, uprøvet og famlende. Men det ufærdige er ikke nødvendigvis noget, han ønsker at skjule.

“Det føles lidt som at være en kikset teenager med masser af akne i ansigtet.”

“Det føles lidt som at være en kikset teenager med masser af akne i ansigtet, der prøver sig frem i verden,” griner han og tilføjer, at han egentlig godt kan lide det lidt famlende og kiksede.

Billedet passer egentlig godt til Mejdahls kunst. Den må gerne være for meget. Den må gerne vakle. Den må gerne være både pinlig, morsom og sårbar på samme tid.

Traumer møder slapstick

Det sårbare bliver tydeligt i Mejdahls værker, der ofte tager udgangspunkt i kunstnerens personlige erfaringer. I værket *Ode* fra 2015 bearbejdede han sammen med sin mor og søster en barndom præget af en alkoholisk og voldelig far.

Selv har han beskrevet værket som en “horror musical dokumentar”.

Men det private traume får sjældent lov at stå alene. For Mejdahl handler det om balance.

“Jeg gør en dyd ud af hele tiden at finde ting, der balancerer hinanden,” siger han. “Jeg har ofte arbejdet med værker, der tager udgangspunkt i min egen personlige bagage – traumatiske hændelser og tragedier – som jeg trækker ind i kun-

sten. Samtidig sætter jeg det i kontrast til noget helt andet, som kan være plat slapstick,” fortæller han.

Det handler ikke om at afmontere alvoren, men om at insistere på, at et menneskeliv ikke kun består af én toneart.

“Hvis jeg en dag ud af det blå skulle blive kørt ned på gaden, så ville jeg have efterladt et eller andet arbejde, som havde en mangfoldighed af følelser og ikke bare var én farvetone.”

Hos Mejdahl er humoren ikke et brud med det alvorlige. Den er det, der gør alvoren mere kompleks.

Humor er ikke pynt – det er et greb

“Jeg er vild med humor,” siger Mejdahl.

Det lyder enkelt, næsten banalt. Men i hans praksis er humoren ikke bare en effekt eller en måde at charmere publikum på. Den er et greb, der kan åbne værket et andet sted end gennem analysen.

Han kan godt lide de store fagter. Det dramatiske, det hysteriske, det campede.

“For mig handler det om noget, der har en følelsesmæssig påvirkning,” forklarer han.

For Mejdahl har det uhyggelige og det sjove et fællesskab: det taler til kroppen mere end intellektet.

“Du skriger bare af grin – uden at skulle igennem en lang tankeproces. Det er en umiddelbar reaktion, og det synes jeg er fascinerende.”

Kunsten skal turde grine

Humor er ifølge Mejdahl ikke let. Tværtimod. Måske er det netop derfor, kunstverdenen nogle gange holder den ud i strakt arm. “Jeg synes, at man i kunstverdenen lidt underprioriterer humorens rolle, at det bliver set lidt som sådan en underlødige ting nogle gange, som måske ikke nødvendigvis hører hjemme i den her verden.”

“Hvis kunsten kan arbejde der, hvor kroppen overtager, så er der noget interessant i gang.”

Men for Mejdahl er det netop dér, kunsten kan noget. Når den ikke kun taler til hovedet, men til kroppen.

“Hvis kunsten kan arbejde der, hvor kroppen overtager, så er der noget interessant i gang.”

Min bøssethed giver mig et blik for maskulinitetens symfoni

Maskulinitet har længe ligget som en understrøm i Mejdahls arbejde – noget, der først senere er blevet tydeligt formuleret.

“Jeg tror, den har ligget der som et kim gennem mange år, uden at jeg har været særlig bevidst om det i mit arbejde.”

For ham har maskulinitet aldrig været neutralt, men noget, der konstant bliver læst og vurderet udefra – også i hans kunstneriske praksis.

“Bare det at bruge mig selv – som i mit udtryk kan fremstå meget bøsset – gør, at der automatisk opstår en kommentar om maskulinitet i mine værker.”

Gennem sit arbejde, blandt andet i samarbejde med museet KØN i Aarhus, er han blevet mere optaget af, hvordan store begreber som patriarkatet viser sig i hverdagen.

Samtidig udfordrer han forestillingen om maskulinitet som noget fast. “Min straight omverden har ofte et meget rigtigt billede af maskulinitet,” siger han og fortsætter: “Men gennem min egen bøssethed føler jeg, at jeg har kunnet se en langt større mangfoldighed – en slags symfoni af forskellige udtryk for maskulinitet.”

Kim Richard Adler Mejdahl: Kagehovedet, 2023.
Foto: Jan Søndergaard

Nikolaj Kunsthal

Art Bar Extravaganza

Dato: Onsdag 27 maj
Tidspunkt: kl. 18-22
Pris: Gratis
Adresse: Nikolaj Plads 10,
1067 København K

Oplev Kim Richard Adler Mejdahl til Art Matter Festivals åbningsfest, *Art Bar Extravaganza*, i Nikolaj Kunsthal. Her præsenterer Mejdahl performance *Cockpiece*, en absurd og sanselig kageperformance der kombinerer humor, kritik og kropslighed i et homosurrealistisk udtryk. Kunstneren beskriver værket som en “Fellatio Performance” - “Og det kommer til at blive ret grineren.”

Plakat til dokumentarfilmen ODE, 2015.
Foto: Kim Richard Adler Mejdahl

Den mandlige identitetskrise er et vakuum af muligheder

Når Mejdahl ser på den aktuelle samtale om maskulinitet, ser han ikke kun en krise. Han ser også et tomrum, hvor noget andet kan opstå.

“Personligt har det været meget givende for mig at tage et kunstnerisk favntag med de her begreber,” siger han.

“Det man ofte kalder en krise i manderollen – oplever jeg ikke kun som en krise.”

“Det, vi ser i dag – det man ofte kalder en maskulinitetskrise eller en identitetskrise i manderollen – oplever jeg ikke kun som en krise”.

Selvom kunstneren anerkender flere mænds stigende fascination med mansfæren og influenter som Andrew Tate, ser han også muligheder i det tomrum, splittelser i synet på maskulinitet har medført.

“Jeg ser det også som et spændende vakuum eller et tomrum, der faktisk rummer et mulighedsrum for nye måder at forstå manden på,” forklarer han og uddyber at han er optaget af et balanceret maskulinitetsbillede.

“Det feminine er et element, der findes i alle mennesker – uanset køn. Hvis det ikke er til stede, er det fordi det er blevet undertrykt eller ‘amputeret’, og det mener jeg er usundt. Jeg tror, det er med til at gøre os syge,” forklarer han.

En Fellatio Performance

Den 27. maj slår Nikolaj Kunsthal dørene op for en ny performance af Kim Richard Adler Mejdahl. Her samler han flere af de spor, der har præget hans praksis de senere år: kroppen som materiale, humoren som greb og det absurde som metode.

Selv beskriver han værket med sit eget, bevidst direkte begreb: *en fellatio performance*.

Udgangspunktet er ikke et koncept i klassisk forstand, men en vedholdende forestilling. Et billede, der opstod spontant og nægtede at forsvinde igen.

“Det kom som en lille fantasi, et billede jeg fik for mit indre øje, som holdt ved,” fortæller han.

“Jeg synes, der var noget ret idiotisk over idéen, men også noget, der virkede dragende, så jeg kunne ikke helt give slip på den. Det er både en performance og en kageperformance. Jeg ser det som et lidt absurd drømmebillede,” siger han og fortsætter:

“De sidste par år er jeg blevet meget glad for kage. Måske er det, fordi jeg er bagersøn.”

“De sidste par år er jeg blevet meget glad for kage. Jeg synes, der er noget fantastisk ved kager, måske er det, fordi jeg er bagersøn.”

Til realiseringen af værket i Nikolaj Kunsthal har Mejdahl indgået et samarbejde med Emil Obel der i 2018 vandt DR’s Den Store Bagedyst, som står for at skabe kagen til performance.

Det platte får bedre akustik under hvælvinger

I Nikolaj Kunsthals hvælvede kirkerum leger Kim Richard Adler Mejdahl med rummets iboende højtidelighed.

“I forhold til performance synes jeg, at rummet kommer til at give noget ret spændende, fordi det er et kirkerum,” siger han. “Med det kommer en fantastisk højtidelighed”.

Netop denne tyngde bliver et aktiv i værket. Ikke som noget, der skal understøttes, men som noget, der kan forskydes.

“Det tror jeg er med til at give noget god humor til værket, fordi der måske udfolder sig noget, som virker ekstremt plat eller latterligt eller grotesk,” siger han og tilføjer smilende:

“Og det kommer til at blive ret grineren.”

Scan QR-koden og læs mere om kunstneren

Fra Kim Richard Adler Mejdahls performance: *Adam's Apples*. Opført til udstillingen *Daddy Issues* på Gammel Strand i 2025. Foto: Jonathan Damslund